

POLSKIE TOWARZYSTWO TANECZNE
Komisja ds. SĘDZIÓW
SKRUTINERÓW

SKATING SYSTEM

PRZEPISY , KOMENTARZE , PRZYKŁADY

Skating System

MARZEC 2012

SPIS TREŚCI

SKATING SYSTEM

I.	Wypełnianie kart sędziowskich.....	3
II.	Przyznawanie miejsc w poszczególnych tańcach.....	3
	Podsumowanie reguł przyznawania miejsc w tańcach.....	6
III.	Zestawienie wyników finałowych.....	10
	Podsumowanie zestawień wyników finałowych.....	19
IV.	Obliczanie wyników turniejów drużynowych.....	20
V.	Zestawienie wyników turnieju w dziesięciu tańcach.....	25
VI.	Obliczanie wyników turniejów bez użycia skating systemu.....	27

SKATING SYSTEM

I. WYPEŁNIANIE KART SĘDZIOWSKICH

- §1. We wszystkich rundach przedfinałowych każdy sędzia musi typować do następnej rundy dokładnie tyle par, ile ustali sędzia główny turnieju.
- §2. W finale każdy sędzia umieszcza na poszczególnych miejscach pary taneczne startujące w danym tańcu, według umiejętności jakie para reprezentuje w tym tańcu.
- §3. W finale każdego tańca sędzia umieszcza na miejscu pierwszym (1) parę uznaną przez siebie za najlepszą w danym tańcu, na miejscu drugim (2) – drugą, na miejscu trzecim (3) - trzecią, itd.
- §4. Sędzia nie może przyznać tego samego miejsca w danym tańcu dwóm lub więcej parom tanecznym.

II. PRYZNAWANIE MIEJSC W POSZCZEGÓLNYCH TAŃCACH

- §5. Zwycięzcą w danym tańcu jest para, która została umieszczona na pierwszym miejscu przez absolutną większość sędziów; drugie miejsce zajmuje para, która została umieszczona na miejscu drugim lub wyższym przez absolutną większość sędziów, pozostałe miejsca przyznaje się w podobny sposób.

Przykład A – do §5.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	11	1	5	1	1	2	1	3	4	-	-	-	-	-	1
	21	2	2	5	4	1	2	2	1	5	-	-	-	-	2
	31	3	3	3	2	3	3	1	1	2	7	-	-	-	3
	41	4	4	2	3	4	4	6	-	1	2	6	-	-	4
	51	5	1	4	5	5	5	4	1	1	1	3	7	-	5
	61	6	6	6	6	6	6	5	-	-	-	-	1	7	6

Komentarz do przykładu A:

1. Wszystkie rubryki z ocenami powinny być wypełnione, rozpoczynając od kolumny z miejscami pierwszymi, następnie z pierwszymi i drugimi, itd. Kiedy miejsce danej parze zostanie przyznane należy przeprowadzić linię przez pozostałe kolumny tego wiersza tabeli.
2. **Skating system działa poprawnie przy minimalnej liczbie pięciu sędziów.** „Absolutna większość” dla pięciu sędziów wynosi trzy, dla siedmiu sędziów – cztery, dla dziewięciu sędziów – pięć, itd. W dalszej części opracowania słowo „większość” będzie oznaczało absolutną większość.
3. W dalszym tekście miejsca par u poszczególnych sędziów w danym tańcu będą nazywane „notami” dla odróżnienia od miejsc zajętych przez pary w tańcach po podsumowaniu not sędziów (zgodnie z § 5. do 8.) – które będą nazywane „miejscami”, oraz miejsc zajętych przez pary w turnieju – które będą nazywane „lokatami”.

§6. Jeżeli więcej niż jedna para posiada większość not na to samo miejsce, zajmuje je para, która posiada największą liczbę not uprawniających do uzyskania rozpatrywanego miejsca. Para z następną liczbą not (ale wymaganą większością) zajmuje kolejne miejsce.

Przykład B – do §6.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	12	1	1	1	4	4	1	3	4	-	-	-	-	-	1
	22	3	2	2	1	1	2	4	2	5	-	-	-	-	2
	32	2	5	5	2	2	3	2	-	4	-	-	-	-	3
	42	4	3	4	5	3	6	1	1	1	3	5	-	-	4
	52	5	4	3	3	5	4	6	-	-	2	4	-	-	5
	62	6	6	6	6	6	5	5	-	-	-	-	2	7	6

Komentarz do przykładu B

1. Pary nr 22 i 32 mają większość not 1-2, uprawniających do zajęcia drugiego miejsca. Miejsce to zajmuje para nr 22, która ma pięć not 1-2, a para nr 32 (4 noty 1-2) zajmuje miejsce trzecie.
2. Analogicznie para nr 42 (5 not 1-4) zajmuje czwarte, a para 52 (4 noty 1-4) miejsce kolejne, tj. piąte.

§7.a. Jeżeli liczba not stanowiących większość jest taka sama u dwu lub więcej par, wtedy najniższa suma not sędziów, które utworzyły tę większość rozstrzyga o przyznaniu rozpatrywanego miejsca. Kolejna suma daje parze następne miejsce, itd.

§7.b. Jeżeli suma not, o której mowa w §7.a., jest taka sama, to do obliczeń należy włączyć noty z kolejnego miejsca (lub miejsc – jeśli jest to konieczne) i powtórzyć postępowanie wg §6. Dotyczy to tylko remisujących par.

Przykład C – do §7.a.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	13	1	1	1	5	5	1	5	4	-	-	-	-	-	1
	23	2	2	5	1	4	4	1	2	4/6	-	-	-	-	2
	33	5	5	2	2	2	2	3	-	4/8	-	-	-	-	3
	43	3	3	4	6	1	5	2	1	2	4/9	-	-	-	4
	53	4	4	3	3	3	3	4	-	-	4/12	-	-	-	5
	63	6	6	6	4	6	6	6	-	-	-	1	1	7	6

Komentarz do przykładu C:

1. Liczby zapisane po ukośniku to sumy not sędziów, które utworzyły większość.
2. Pary nr 23 i 33 mają większość not 1-2 i to liczebnie równą. Zatem o zajęciu miejsca drugiego decyduje suma not tworzących większość, która dla pary 23 równa jest 6 (2+2+1+1), a dla pary 33 - 8 (2+2+2+2). Para nr 23 zajmuje miejsce drugie, a para 33 kolejne, czyli trzecie.

3. Pary 43 i 53 mają liczebnie równe większości not 1-3, postępowanie analogiczne jak w punkcie 2, daje rozstrzygnięcie na korzyść pary nr 43. Miejsce trzecie jest już przyznane parze 33, zatem para nr 43 uzyskuje miejsce czwarte, a para 53 kolejne, czyli piąte. Przy ustalaniu miejsc decyduje większość na poziomie wyższych not (tutaj 1-3). Gdybyśmy zasugerowali się tym, że chodzi o miejsce czwarte i sprawdzili większość not 1-4, otrzymalibyśmy błędny wynik (para 53 ma 7 not 1 – 4 a para 43 tylko 5 not).

Przykład D – do §7.b.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	14	2	1	5	1	1	1	1	5	-	-	-	-	-	1
	24	1	2	2	5	6	5	2	1	4/7	4	4	6	7	2.5
	34	5	6	1	2	2	2	5	1	4/7	4	4	6	7	2.5
	44	3	3	4	4	5	4	3	-	-	3	6/21	7	-	4
	54	4	4	3	6	3	3	4	-	-	3	6/21	6	-	5
	64	6	5	6	3	4	6	6	-	-	1	2	3	7	6

Komentarz do przykładu D

1. Pary nr 24 i 34 mają liczebnie równą większość not 1-2. Suma not stanowiących tę większość jest taka sama (1+2+2+2). Sięgamy po noty 1-3 – również nie daje to rozstrzygnięcia, podobnie noty 1-4, 1-5 i 1-6. Rozstrzygaliśmy uzyskanie miejsc drugiego i trzeciego, a zatem pary 24 i 34 uzyskały miejsca „drugie i pół”. Miejsca takie w podsumowaniu wyników finału będą traktowane jako trzecie i wyższe, a nie jako drugie i wyższe.
2. Pary nr 44 i 54 mają liczebnie równą większość not 1-4. Suma not stanowiących tę większość jest taka sama (3+3+3+4+4+4). Włączenie do obliczeń not 1-5 daje rozstrzygnięcie na korzyść pary 44, która ma 7 not 1-5 i zajmuje miejsce czwarte. Para 54 – z sześcioma notami 1-5 – miejsce kolejne, tj. piąte (zgodnie z §6.).

§8. Jeżeli żadna para nie uzyskała większości not 1, wtedy zwycięzcą zostaje para, która uzyskała większość not 1-2. Jeżeli żadna para nie uzyskała większości not 1-2, to należy włączyć do obliczeń noty 1-3 (a jeśli zachodzi potrzeba, to również noty niższe), stosując odpowiednio §6. i §7. Drugie i pozostałe miejsca należy obsadzić w podobny sposób.

Przykład E – do §8.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	15	1	1	3	2	3	2	5	2	4	-	-	-	-	1
	25	6	5	4	1	1	4	1	3	3	3	5/11	-	-	2
	35	2	4	1	5	5	1	4	2	3	3	5/12	-	-	3
	45	4	2	6	6	2	6	2	-	3	3	4/10	-	-	4
	55	5	6	2	3	4	3	6	-	1	3	4/12	-	-	5
	65	3	3	5	4	6	5	3	-	-	3	4/13	-	-	6

Komentarz do przykładu E

1. Żadna para nie ma większości not 1, zatem miejsce pierwsze zajmuje para, która ma większość not 1-2. Jest nią para nr 15.
2. Poza parą 15 nie ma pary z większością not 1-2 ani też 1-3, stąd do ustalenia drugiego i następnych miejsc włączamy do obliczeń noty 1-4.
3. Miejsca drugie i trzecie zajmują pary z licznějšíą większością not 1-4. Drugie – para 25 – mająca mniejszą sumę pięciu not, kolejne (trzecie) – para nr 35.
4. Miejsca: czwarte, piąte i szóste zajmują pary mające po 4 noty 1-4, według sum not stanowiących tę większość. Obsadzając miejsce piąte nie rozpatrujemy większości not 1-5, gdyż mamy rozstrzygnięcie już na poziomie not 1-4 (podobnie jak w komentarzu do przykładu C). Uwzględnienie większości not 1-5 dałoby – mylnie – miejsce piąte parze nr 65, która ma tych not więcej.

Podsumowanie reguł przyznawania miejsc w tańcach:

Skating system działa poprawnie przy minimalnej liczbie pięciu sędziów.

Zgodnie z §5. do §8. dysponujemy kryteriami rozstrzygnięcia o miejscach zajętych przez poszczególne pary w danym tańcu. Kryteria te, zebrane i uporządkowane wg ważności, a jednocześnie kolejności stosowania, przedstawiają się następująco:

- I. Większość na poziomie wyższych not §5. (→ II);*
- II. Licznějšía większość §6. (→ III);*
- III. Mniejsza suma not stanowiących większość §7. (→ II);*

Stosując je pamiętamy, że kryterium mniej ważne działa wyłącznie dla par remisujących ze sobą wg kryterium ważniejszego i tylko w obrębie miejsc, o które walczą, czyli nie narusza ustaleń, uszeregowania kryterium ważniejszego.

Przykład działania kryteriów I, II, III przedstawiono w przykładzie F. Ze względów metodycznych działanie tych kryteriów pokazano oddzielnie.

Przykład F

Kryterium I

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	16	1	2	2	1	1	6	5		5					1-2
	26	2	1	6	2	2	5	6		4					1-2
	36	3	3	1	6	6	2	2			5				3
	46	5	6	4	3	3	1	4				5			4-6
	56	6	5	3	4	4	4	1				5			4-6
	66	4	4	5	5	5	3	3				4			4-6

Kryterium II

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	16	1	2	2	1	1	6	5		5					1
	26	2	1	6	2	2	5	6		4					2
	36														3
	46	5	6	4	3	3	1	4				5			4-5
	56	6	5	3	4	4	4	1				5			4-5
	66	4	4	5	5	5	3	3				4			6

Kryterium III

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	16														1
	26														2
	36														3
	46	5	6	4	3	3	1	4				5/15			4
	56	6	5	3	4	4	4	1				5/16			5
	66														6

Faktyczny zapis not

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	16	1	2	2	1	1	6	5	3	5	-	-	-	-	1
	26	2	1	6	2	2	5	6	1	4	-	-	-	-	2
	36	3	3	1	6	6	2	2	1	3	5	-	-	-	3
	46	5	6	4	3	3	1	4	1	1	3	5/15	-	-	4
	56	6	5	3	4	4	4	1	1	1	2	5/16	-	-	5
	66	4	4	5	5	5	3	3	-	-	2	4	-	-	6

Komentarz do przykładu F

1. Jeżeli po zastosowaniu opisanej procedury nie otrzymamy rozstrzygnięcia wówczas, bierzemy pod uwagę noty o jeden niższe i stosujemy kryterium II. Jeśli i to posunięcie nie przyniesie rezultatu, to stosujemy je raz jeszcze, tzn. bierzemy pod uwagę noty jeszcze o jeden niższe – aż do skutku.
2. Jeśli nie uzyskamy tą drogą rozstrzygnięcia, to (tak jak w przykładzie D – pkt.1. komentarza) pary uzyskują miejsce będące średnią arytmetyczną miejsc, o które walczą.

Działanie kryteriów I, II, III oraz ponownie II przedstawiono w przykładzie G.

Przykład G

Kryterium I

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	17	4	3	3	1	3	5	2			5				1-3
	27	2	1	5	3	4	3	6			4				1-3
	37	3	2	1	6	6	4	3			4				1-3
	47	5	4	2	5	5	2	1				4			4-6
	57	1	5	4	2	2	6	5				4			4-6
	67	6	6	6	4	1	1	4				4			4-6

Kryterium II

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	17	4	3	3	1	3	5	2			5				1
	27	2	1	5	3	4	3	6			4				2-3
	37	3	2	1	6	6	4	3			4				2-3
	47	5	4	2	5	5	2	1				4			4-6
	57	1	5	4	2	2	6	5				4			4-6
	67	6	6	6	4	1	1	4				4			4-6

Kryterium III

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	17														1
	27	2	1	5	3	4	3	6			4/9				2-3
	37	3	2	1	6	6	4	3			4/9				2-3
	47	5	4	2	5	5	2	1				4/9			4-5
	57	1	5	4	2	2	6	5				4/9			4-5
	67	6	6	6	4	1	1	4				4/10			6

Ponownie kryterium II(II')

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
	17														1
	27	2	1	5	3	4	3	6				5			2-3
	37	3	2	1	6	6	4	3				5			2-3
	47	5	4	2	5	5	2	1					7		4
	57	1	5	4	2	2	6	5					6		5
	67														6

Ponownie kryterium II(II')

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce	
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
	17															1
	27	2	1	5	3	4	3	6					6			2
	37	3	2	1	6	6	4	3					5			3
	47															4
	57															5
	67															6

Faktyczny zapis not

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce	
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
	17	4	3	3	1	3	5	2	1	2	5	-	-	-		1
	27	2	1	5	3	4	3	6	1	2	4/9	5	6	-		2
	37	3	2	1	6	6	4	3	1	2	4/9	5	5	-		3
	47	5	4	2	5	5	2	1	1	3	3	4/9	7	-		4
	57	1	5	4	2	2	6	5	1	3	3	4/9	6	-		5
	67	6	6	6	4	1	1	4	2	2	2	4/10	-	-		6

Sytuację braku rozstrzygnięcia przedstawiono w przykładzie H

Przykład H

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce	
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
	18	1	2	5	2	3	4	3	1	3	5/11	6	7	-		2
	28	4	5	3	1	2	3	2	1	3	5/11	6	7	-		2
	38	3	3	2	4	5	2	1	1	3	5/11	6	7	-		2
	48	2	6	4	3	1	5	6	1	2	3	4/10	5	7		4.5
	58	6	4	1	5	6	1	4	2	2	2	4/10	5	7		4.5
	68	5	1	6	6	4	6	5	1	1	1	2	4	-		6

Komentarz do przykładu H:

1. Pary 18, 28 i 38 walczą o miejsca 1, 2 i 3 po zastosowaniu wszystkich kryteriów nie ma rozstrzygnięcia .

Zatem każda z nich zajmie miejsce : $\frac{1+2+3}{3} = 2$

2. Podobnie pary nr 48 i 58 remisują w walce o miejsca 4 i 5

Zatem każda z nich zajmie miejsce: $\frac{4+5}{2} = 4,5$

III ZESTAWIENIE WYNIKÓW FINALOWYCH

- §9.a. Kiedy wyniki wszystkich tańców zostały obliczone, należy przenieść je na inny arkusz, wykazując miejsca uzyskane przez wszystkie pary we wszystkich tańcach. Miejsca uzyskane przez poszczególne pary we wszystkich tańcach należy zsumować i para, która uzyska najniższą sumę zostaje zwycięzcą, para mająca kolejną sumę zajmuje II lokatę, itd.
- §9.b. Jeżeli dwie lub więcej par uzyska tę samą sumę punktów, to do rozwiązania remisu przy rozpatrywanej lokacie należy zastosować §10., odnosząc go do zainteresowanych par.

Komentarz:

1. Miejsce zajęte przez parę po podsumowaniu wyników finałowych będzie – jak w §9. – nazywane lokatą, aby jednoznacznie odróżnić je od miejsca zajętego przez parę w tańcu (miejsce) oraz od miejsca, jakie para uzyskała w danym tańcu u poszczególnych sędziów (nota) – podobnie jak w komentarzu do przykładu A.
2. Sformułowanie §9.b. należy rozumieć w ten sposób, że jakiegokolwiek niższej rangi kryteria nie mogą zmienić uporządkowania wynikającego z sumy miejsc, bowiem będą stosowane tylko do remisujących par i tylko w stosunku do lokat, o które te pary walczą.

Przykład I

Para nr	WA	T	WW	F	Q	Suma	Lokata
19	1	2	2	2	2	9	I
29	3	1	1	4	1	10	II
39	2	3	3	3	3	14	III
49	4	4	4	1	4	17	IV
59	5	5	5	6	6	27	V
69	6	6	6	5	5	28	VI

- §10.a. Jeżeli przy obsadzaniu I lokaty wystąpił remis, to zwycięzcą zostaje para, która zwyciężyła w większej liczbie tańców.
- §10.b. Jeżeli dwie pary remisują w walce o II lokatę, to tę lokatę należy przyznać parze, która zajęła miejsce drugie i wyższe w większej liczbie tańców.
Jeżeli pary uzyskały tę samą liczbę miejsc drugich i wyższych, to należy je zsumować i para, która uzyskała niższą sumę tych miejsc uzyskuje II lokatę, pozostała para lokatę III.
- §10.c. Jeżeli więcej niż dwie pary zremisowały w walce o drugą lokatę, lokata ta powinna być przyznana parze, która uzyskała najwięcej miejsc drugich i wyższych. Jeżeli pary uzyskały tę samą liczbę miejsc drugich i wyższych, wtedy należy je zsumować i para, która uzyskała najniższą sumę tych miejsc zajmuje II lokatę.
Z pozostałych remisujących par III lokatę należy przyznać parze, która uzyskała najwięcej miejsc trzecich i wyższych. Jeżeli pary uzyskały tę samą liczbę miejsc trzecich i wyższych, to należy je zsumować i para, która uzyskała najniższą sumę tych miejsc powinna zdobyć III lokatę.
Obliczenia kontynuujemy w ten sam sposób, aż do obsadzenia lokat przez wszystkie remisujące pary.

§10.d. Jeżeli remis pojawi się przy jednej z dalszych lokat, to obliczenia należy prowadzić w podobny sposób.

§10.e. Jeżeli po zastosowaniu §10. występuje remis, to należy zastosować §11., ale tylko do par w danej chwili remisujących (w świetle §10.).

Komentarz:

1. Jeżeli przy obsadzaniu I lokaty remisują więcej niż dwie pary, to po wyłonieniu zwycięzcy pozostałe pary traktujemy tak, jakby remisowały w walce o II lokatę, pod warunkiem, że remis da się rozstrzygnąć zgodnie z §10.
2. Remis po zastosowaniu §10. może mieć miejsce w następujących sytuacjach:
 - a) przy I lokacie
 - jeśli remisujące pary wygrały tę samą liczbę tańców;
 - jeśli żadna z remisujących par nie wygrała żadnego tańca;
 - b) przy pozostałych lokatach:
 - jeśli remisujące pary uzyskały tę samą liczbę miejsc odpowiednich do rozpatrywanej lokaty i ich suma jest taka sama;
 - jeśli żadna z remisujących par nie uzyskała odpowiedniego miejsca dla danej lokaty.
3. Jeżeli dla dwóch lub więcej par do rozstrzygnięcia remisu §10. jest niewystarczający musimy zastosować §11.

Przykład J – do §10.a. i §10.d.

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA	MIEJSCA						Lokata	
		WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
ST	20	1	1	2	4	3	11	2							I
	30	3	3	1	2	2	11	1							II
	40	2	6	4	3	1	16			3					III
	50	4	2	5	1	4	16			2					IV
	60	5	4	6	5,5	5	25,5					3			V
	70	6	5	3	5,5	6	25,5					2			VI

Komentarz do przykładu J:

1. Pary nr 20 i 30 mają taką samą sumę miejsc (wynosi ona 11). I lokatę zajmuje para nr 20, która zajęła więcej miejsc pierwszych, tzn. dwa.
2. Spośród par nr 40 i 50 III lokatę uzyskuje para nr 40, która ma więcej miejsc trzecich i wyższych, tzn. trzy.
3. Pary nr 60 i 70 mają taką samą sumę miejsc – wynosi ona 25,5. Para nr 60 zdobyła trzy miejsca piąte i wyższe, zatem ona uzyskuje V lokatę (para nr 70 ma tylko dwa miejsca piąte i wyższe).

Przykład K – do §10.c.

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA	MIEJSCA						Lokata	
		WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
ST	21	2	1	1	3	3	10								I
	31	1	2	3	4	1	11		3/4						II
	41	3	3	2	1	2	11		3/5						III
	51	4	4	5	5	4	22				3				IV
	61	6	5	4	2	5	22				2				V
	71	5	6	6	6	6	29								VI

Komentarz do przykładu K:

1. Pary nr 31 i 41 walczą o II lokatę, mając taką samą sumę miejsc i taką samą liczbę miejsc drugich i wyższych. Lokatę II zajmuje para 31, która ma mniejszą sumę miejsc drugich i wyższych ($1+2+1=4$) od pary nr 41 ($2+1+2=5$)
2. Lokatę IV – spośród par nr 51 i 61 – zajmuje para 51, która ma więcej miejsc czwartych i wyższych (trzy) od pary 61 (dwa)

Przykład L – do §10.c).

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA	MIEJSCA						Lokata	
		WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
ST	22	2	2	2	3	1	10								I
	32	1	1	6	5	6	19		2/2						II
	42	6	3	1	6	3	19		1	3					III
	52	3	4	4	4	4	19		-	1	5				IV
	62	4	5	3	2	5	19		1	2	3	5			V
	72	5	6	5	1	2	19		2/3	2	2	4			VI

Komentarz do przykładu L:

1. W walce o II lokatę, wystąpił remis par: 32, 42, 52, 62 i 72, które mają takie same sumy miejsc (równe 19). Sprawdzamy, które pary mają najwięcej miejsc drugich i wyższych. Pary nr 32 i 72 – po dwa, pary 42 i 62 – po jednym, para 52 – żadnego. Spośród par 32 i 72 mniejszą sumę miejsc ma para nr 32 ($1+1=2$), ona zatem zajmuje II lokatę
2. Następnej – III lokaty – nie zajmuje para nr 72, lecz stosujemy §10.c. jak gdyby od nowa, ale na poziomie miejsc trzecich i wyższych. Para nr 42 ma trzy takie miejsca, pozostałe pary mają ich mniej, zatem ta para otrzymuje III lokatę.
3. Analogicznie przydzielamy IV lokatę parze nr 52, która ma największą (z pozostałych jeszcze par) liczbę miejsc czwartych i wyższych (równą 5), oraz V lokatę parze 62, która ma większą (o jeden) od pary nr 72 liczbę miejsc piątych i wyższych. Para nr 72 zajmuje ostatecznie lokatę VI.

- §11. Jeżeli po zastosowaniu §9. i §10. występuje nadal wynik remisowy, to należy włączyć do obliczeń noty sędziowskie remisujących par ze wszystkich tańców i prowadzić obliczenia jak dla jednego tańca, tzn. stosując § 5. do §8. Jeśli wynik będzie nadal remisowy, należy podzielić nagrody przypadające na rozpatrywane lokaty.
- §11.a. Jeśli remis występuje przy I lokacie, to zwycięża ta z remisujących par, która uzyskała większość not 1 (np. przy pięciu tańcach i siedmiu sędziach większość not wynosi co najmniej 18). Jeżeli żadna z remisujących par nie uzyska większości not 1, należy zastosować § 8.
- §11.b. Jeżeli remisują pary walczące o II lokatę, otrzymuje ją para, która uzyska większość not 1-2 (z zastosowaniem § 6. i § 7.). Jeśli żadna z tych par nie uzyska większości not 1-2 stosuje się § 8.
- §11.c. Lokatę III i pozostałe, na których występuje remis, należy przydzielić w podobny sposób.
- §11.d. Jeżeli trzy lub więcej par zremisowało po zastosowaniu §10. (np. o II lokatę), to należy zastosować §11. do wszystkich objętych remisem par wg §10. i najlepszej przydzielić rozpatrywaną lokatę (tutaj II), następnie należy zastosować §10. do pozostałych (poprzednio remisujących) par, które teraz walczą o następną lokatę (tutaj III). Jednakże, jeśli zremisują one w walce o tę lokatę (tutaj III) po zastosowaniu §10., to obliczenia należy kontynuować w oparciu o §11., rozpoczynając od poziomu not odpowiadającego danej lokacie (tutaj od not 1-3).

Komentarz:

- Metoda określona w §11. nosi potocznie nazwę „skatingu całości” i daje na tyle silne kryterium, że trudno byłoby wskazać turniej nierozstrzygnięty tą drogą, choć –oczywiście teoretycznie – jest to możliwe a do wymyślenia – w formie ćwiczenia – nawet proste.

Przykład Ł – do §11.a., §11.b. i §11.c.

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA	MIEJSCA						Lokata	
		WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
ST	23	3	3	1	2	1	10	2							I
	33	1	1	3	3	2	10	2							II
	43	4	6	5	1	3	19		1	2/4					III
	53	2	2	6	5	4	19		-	2/4					IV
	63	6	4	4	4	5,5	23,5						3/12		V
	73	5	5	2	6	5,5	23,5						3/12		VI

Komentarz do przykładu Ł:

- Po zsumowaniu miejsc ze wszystkich tańców mamy sytuacje remisowe przy I lokacie (pary 23 i 33), przy III lokacie (pary 43 i 53) oraz przy V lokacie (pary 63 i 73). Po zastosowaniu §10. nadal występują te sytuacje remisowe – mamy te same liczby miejsc i równe sumy miejsc. Stosujemy zatem §11.
- Dla przypomnienia zastosowań §5. do §8., tzn. przyznawania miejsc w poszczególnych tańcach, niżej podano pełne wyliczenia z tańców dla tego przykładu a na koniec wyliczenia wg §11. (skating całości).

Rozwinięcie dla przykładu Ł.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
WA	23	4	5	3	1	1	3	3	2	2	5	-	-	-	3
	33	1	1	2	5	3	2	1	3	5/7	-	-	-	-	1
	43	3	3	6	3	6	4	4	-	-	3	5	-	-	4
	53	2	2	5	2	5	1	2	1	5/9	-	-	-	-	2
	63	5	4	4	6	2	6	6	-	1	1	3	4	-	6
	73	6	6	1	4	4	5	5	1	1	1	3	5	-	5

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
T	23	3	1	3	1	3	4	4	2	2	5	-	-	-	3
	33	1	2	2	3	4	1	2	2	5/8	6	7	-	-	1
	43	5	6	6	6	6	5	5	-	-	-	-	3	7	6
	53	6	3	1	2	2	2	1	2	5/8	6	6	-	-	2
	63	4	4	4	4	1	3	3	1	1	3	7	-	-	4
	73	2	5	5	5	5	6	6	-	1	1	1	5	-	5

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
WW	23	1	1	2	5	2	1	2	3	6	-	-	-	-	1
	33	3	3	1	3	6	2	5	1	2	5	-	-	-	3
	43	4	5	4	4	1	5	6	1	1	1	4	-	-	5
	53	6	4	6	6	4	6	3	-	-	1	3	3	7	6
	63	5	6	3	2	3	4	4	-	1	3	5	-	-	4
	73	2	2	5	1	5	3	1	2	4	-	-	-	-	2

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
F	23	2	6	2	6	1	3	2	1	4	-	-	-	-	2
	33	5	1	5	1	3	1	3	3	3	5	-	-	-	3
	43	1	4	1	5	2	2	1	3	5	-	-	-	-	1
	53	6	3	3	4	5	5	4	-	-	2	4	-	-	5
	63	3	2	4	2	4	4	5	-	2	3	6	-	-	4
	73	4	5	6	3	6	6	6	-	-	1	2	3	7	6

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
Q	23	2	2	2	4	2	1	2	1	6	-	-	-	-	1
	33	1	3	1	2	1	3	3	3	4/5	7	-	-	-	2
	43	3	1	3	1	4	2	1	3	4/5	6	-	-	-	3
	53	4	4	5	5	3	4	6	-	-	1	4	-	-	4
	63	6	6	6	3	5	5	5	-	-	1	1	4/18	7	5,5
	73	5	5	4	6	6	6	4	-	-	-	2	4/18	7	5,5

Para Nr	NOTY						Lokata
	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
23	9	20	-	-	-	-	I
33	12	19	-	-	-	-	II
43	-	-	15	22/56	-	-	III
53	-	-	15	22/60	-	-	IV
63	-	-	-	-	28	-	V
73	-	-	-	-	24	-	VI

- Większość dla rozpatrywanego przykładu wynosi 18 not (7 sędziów x 5 tańców = 35 not).
- Remis dla lokaty I : Para nr 23 uzyskała 9, a para 33 – 12 not 1 – ale żadna z tych par nie ma większości takich not. Bierzymy zatem pod uwagę noty 1-2. Para 23 ma 20 takich not, a para 33 tylko 19. Wygrywa zatem para 23, która ma liczniejszą większość not 1-2, a para 33 uzyskuje II lokatę.
- Remis dla lokaty III: Pary nr 43 i 53 mają po 15 not 1-3, co nie stanowi większości i po 22 noty 1-4. Trzeba zatem zbadać sumę not stanowiących tę większość (chodzi tu o noty 1-4). Dla pary 43 ta suma wynosi 56 a dla pary 53 wynosi 60 – zatem lokatę III uzyskuje para 43 a para 53 lokatę IV.
- Remis dla lokaty V: Para nr 63 ma 28 not 1-5 i jest to liczniejsza większość od pary 73 (24 noty). Para 63 zdobywa V lokatę.

Przykład M – do §11.d.

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA	MIEJSCA						Lokata
		WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
ST	24	2	3	3	3	1	12							I
	34	1	2	4	5	6	18		2/3					II
	44	6	1	2	6	3	18		2/3	3				III
	54	5	6	1	2	4	18		2/3	2	3/7			IV
	64	4	5	6	1	2	18		2/3	2	3/7			V
	74	3	4	5	4	5	21							VI

Komentarz do przykładu M:

- Lokaty I oraz VI wynikają z sum miejsc w tańcach. Przy lokacie II występuje remis czterech par, którego rozstrzygnięcie jest pokazane jak w poprzednim przykładzie.

Rozwinięcie dla przykładu M.

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
WA	24	2	2	5	2	5	2	1	1	5/9	-	-	-	-	2
	34	1	1	2	5	3	1	2	3	5/7	-	-	-	-	1
	44	5	4	4	6	2	6	6	-	1	1	3	4	-	6
	54	6	6	1	4	4	4	5	1	1	1	4	-	-	5
	64	3	3	6	3	6	5	3	-	-	4/12	-	-	-	4
	74	4	5	3	1	1	3	4	2	2	4/8	-	-	-	3

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
T	24	3	1	3	1	3	3	4	2	2	6	-	-	-	3
	34	5	3	1	2	2	2	2	1	5/9	-	-	-	-	2
	44	1	2	2	3	4	1	1	3	5/7	-	-	-	-	1
	54	6	6	6	6	6	4	3	-	-	1	2	2	7	6
	64	2	5	5	5	5	5	5	-	1	1	1	7	-	5
	74	4	4	4	4	1	6	6	1	1	1	5	-	-	4

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
WW	24	3	3	1	3	6	1	5	2	2	5/11	5	6	-	3
	34	5	6	3	2	3	2	2	-	3	5/12	-	-	-	4
	44	2	2	5	1	5	3	3	1	3	5/11	5	7	-	2
	54	1	1	2	5	2	4	4	2	4	-	-	-	-	1
	64	6	4	6	6	4	5	6	-	-	-	2	3	7	6
	74	4	5	4	4	1	6	1	2	2	2	5	-	-	5

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
F	24	5	1	5	1	3	5	3	2	2	4/8	-	-	-	3
	34	6	3	3	4	5	2	4	-	1	3	5	-	-	5
	44	4	4	6	3	6	3	5	-	-	2	4	-	-	6
	54	2	6	2	6	1	4	1	2	4/6	-	-	-	-	2
	64	1	5	1	5	2	1	6	3	4/5	-	-	-	-	1
	74	3	2	4	2	4	6	2	-	3	4/9	-	-	-	4

Taniec	Para Nr	SĘDZIA							NOTY						Miejsce
		A	B	C	D	E	F	G	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
Q	24	1	5	1	5	1	5	1	4	-	-	-	-	-	1
	34	6	1	6	1	6	1	6	3	3	3	3	3	7	6
	44	3	4	3	4	3	4	3	-	-	4	-	-	-	3
	54	4	2	4	2	4	2	4	-	3	3	7	-	-	4
	64	2	6	2	6	2	6	2	-	4	-	-	-	-	2
	74	5	3	5	3	5	3	5	-	-	3	3	7	-	5

Para Nr	NOTY						Lokata
	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	
24	-	-	-	-	-	-	I
34	-	17	23	-	-	-	II
44	-	9	18	-	-	-	III
54	-	12	13	24	-	-	IV
64	-	9	13	15	-	-	V
74	-	-	-	-	-	-	VI

2. Rozstrzygamy sytuację remisową dotyczącą II lokaty, stosując więc skating całości zaczynamy od not 1-2. Żadna z remisujących par nie ma większości, dlatego (zgodnie z §8.) bierzemy pod uwagę noty 1-3. Większość tych not mają pary 34 i 44, ale para nr 34 ma tę większość liczniejszą, dlatego też ona uzyskuje II lokatę.

3. Pozostałe pary remisują teraz w walce o III lokatę. Stosujemy ponownie §10. Para nr 44 ma trzy miejsca trzecie i wyższe, pozostałe pary (54 i 64) po dwa – zatem III lokatę zdobywa para nr 44.
4. Po przyznaniu III lokaty pary 54 i 64 remisują w walce o IV lokatę. §10. nie daje rozstrzygnięcia – obydwie pary mają po trzy miejsca czwarte i wyższe i tę samą sumę tych miejsc (równą 7). Musimy zastosować §11. Rozpoczynamy od not 1-4 (walka o IV lokatę). Para nr 54 ma 24 takie noty (większość) a para 64 tylko 15 not (brak większości). Lokatę IV zdobywa para 54 a para 64 piątą.

Przykład N:

Para Nr	TANIEC										Suma	Lokata
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J		
25	1	1	1	1	1	3	3	3	3	3	20	I
35	3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	20	II
45	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	III
55	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40	IV
65	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50	V
75	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	60	VI

Komentarz do przykładu N:

1. Obsadzenie lokat : IV, V, VI wynika z sumy miejsc (§9.).
2. Remis występuje w walce o I lokatę. Korzystamy z §10. Pary nr 25 i 35 wygrały po pięć tańców i do rozstrzygnięcia remisu musimy zastosować §11. (gdyż §10. jest niewystarczający) i remis dla tych par rozstrzygamy do końca nie włączając żadnych innych par (zakładamy, że para 25 uzyskała I lokatę). Para 45 nie wygrała żadnego tańca zatem zajmuje III lokatę.

Przykład O (XAVIER MORA) - do §9, §10 i §11

Taniec	Para Nr	SĘDZIA					Miejsce
		A	B	C	D	E	
S	41	3	5	4	2	3	3
	42	5	7	7	6	6	7
	43	2	2	5	7	7	5
	44	1	1	6	4	4	4
	45	7	3	2	3	2	2
	46	6	6	3	5	5	6
	47	4	4	1	1	1	1

Taniec	Para Nr	SĘDZIA					Miejsce
		A	B	C	D	E	
CCC	41	5	5	4	6	5	5
	42	4	4	6	5	4	4
	43	7	6	3	2	2	3
	44	1	1	1	1	1	1
	45	3	2	7	7	7	7
	46	2	3	2	4	6	2
	47	6	7	5	3	3	6

Taniec	Para Nr	SĘDZIA					Miejsce
		A	B	C	D	E	
R	41	5	6	6	4	7	6
	42	4	5	4	6	4	4
	43	2	2	2	1	1	1
	44	1	1	5	5	5	5
	45	3	4	7	7	6	7
	46	7	3	1	2	2	2
	47	6	7	3	3	3	3

Taniec	Para Nr	SĘDZIA					Miejsce
		A	B	C	D	E	
Pd	41	5	5	1	1	1	1
	42	4	6	4	4	4	4
	43	2	2	5	7	7	5
	44	1	1	3	5	5	3
	45	6	3	2	2	3	2
	46	7	7	6	3	2	7
	47	3	4	7	6	6	6

Taniec	Para Nr	SĘDZIA					Miejsce
		A	B	C	D	E	
J	41	5	5	5	5	4	5
	42	4	4	2	1	1	1
	43	2	2	6	6	7	6
	44	1	1	7	7	6	7
	45	6	6	1	2	2	2
	46	7	7	3	3	3	3
	47	3	3	4	4	5	4

STYL	Para Nr	TANIEC					SUMA
		S	CCC	R	Pd	J	
LA	41	3	5	6	1	5	20
	42	7	4	4	4	1	20
	43	5	3	1	5	6	20
	44	4	1	5	3	7	20
	45	2	7	7	2	2	20
	46	6	2	2	7	3	20
	47	1	6	3	6	4	20

Przepis SKATING - Paragraf 10, liczba i suma miejsc

PARA Nr	NOTY							Lokata
	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	1-7	
41	1/1	1/1	2/4	-	-	-	-	4 >
42	1/1	1/1	1/1	-	-	-	-	5 x
43	1/1	1/1	-	-	-	-	-	2 >
44	1/1	-	-	-	-	-	-	1 >
45	0/0	-	-	-	-	3	-	7 x
46	0/0	-	-	-	-	4	-	6 x
47	1/1	1/1	2/4	-	-	-	-	3 >

Przepis SKATING - Paragraf 11, liczba i suma not

PARA Nr	NOTY							Lokata
	1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6	1-7	
41	3	4	6	10				4 x
42	2	3						
43	2	13	--	--	--	--	--	2 x
44	13	--	--	--	--	--	--	1 x
45								
46								
47	3	3	11	16	--	--	--	3 x

Większość dla rozpatrywanego przykładu wynosi 13 not (5 sędziów x 5 tańców = 25 not)

x - miejsce wyznaczone według bieżącego paragrafu

Podsumowanie zestawień wyników finałowych:

Podobnie jak dla przyznawania miejsc w poszczególnych tańcach, można zestawić kryteria przyznawania lokat na podstawie zestawień wyników finałowych:

- I. Mniejsza suma miejsc §9. (→ II);
- II. Większa liczba miejsc odpowiadających danej lokacie i wyższym §10.a. (→ III);
- III. Mniejsza suma miejsc z kryterium II §10.b. (→ IV);
- IV. Skating całości §11. (→ powrót do II dla par wcześniej remisujących).

IV. OBLICZANIE WYNIKÓW TURNIEJÓW DRUŻYNOWYCH.

§12.a. W turniejach drużynowych, w których obowiązuje skating system, wyniki poszczególnych tańców oblicza się wg zasad obowiązujących dla turniejów indywidualnych, tzn. w finałach wg §5. do 8.

§12.b. Zestawienie wyników w takich turniejach (lokaty drużyn) obliczamy jak w turniejach indywidualnych, tj. w finale – wg §9. do 11., traktując drużynę jako jedną parę tańczącą odpowiednio większą liczbę tańców (równą sumie liczby tańców tańczonych przez poszczególne pary drużyny).

Komentarz:

1. Traktowanie, w obliczeniach, drużyny jak jednej pary jest podstawową „instrukcją” dla obliczeń wyników turniejów drużynowych. Zastosowanie tej reguły, wraz z systemem stosowanym w obliczeniach turniejów indywidualnych, pozwala wyliczyć wyniki każdego turnieju drużynowego bez potrzeby uciekania się do jakichkolwiek ustaleń.
2. Jeśli turniej obejmuje także rundy przedfinałowe, to wówczas odpadają w tych rundach całe drużyny a nie pojedyncze pary, gdyż (także w tym przypadku) drużynę traktujemy jak jedną parę.
3. §12.b. wyklucza stosowanie jakichkolwiek współczynników „wyrównujących” w sytuacji, gdy poszczególne pary drużyny nie tańczą takiej samej liczby tańców (np. w turniejach dziecięcych).
4. §12. został dodany do systemu dla potrzeb turniejów drużynowych. Nie jest on zawarty w dotychczasowych materiałach publikowanych na temat (z wyjątkiem pierwszego wydania niniejszego opracowania). Oczywiście nie ma go również w angielskim tekście systemu z 1958 roku, którym posługują się wszystkie polskie opracowania. Jest on jednak zgodny całkowicie z duchem systemu i został sprawdzony w praktyce podczas wielu turniejów drużynowych.

Przykład P – do §12.

Klasa	Drużyna									
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
S	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

W turnieju startuje 10 drużyn – w kombinacji dziesięciu tańców. Drużyny składają się z par klas : S, A i B (po jednej parze w każdej klasie). Sędziują siedmiu sędziów. W półfinałach pary tańczyły tylko sześć tańców i uzyskały następujące liczby typów:

Para nr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
TYPY	21	2	18	42	21	32	41	11	42	22
Para nr	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
TYPY	40	41	22	25	12	10	21	37	22	22
Para nr	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
TYPY	15	17	28	37	42	40	32	6	30	5

Aby na tej podstawie określić drużyny, które awansowały do finału, sumujemy liczby typów poszczególnych par w drużynie:

A (1, 11, 21) = 76 - finał
 B (2, 12, 22) = 60 -
 C (3, 13, 23) = 68 -
 D (4, 14, 24) = 104 - finał
 E (5, 15, 25) = 75 - finał
 F (6, 16, 26) = 82 - finał
 G (7, 17, 27) = 94 - finał
 H (8, 18, 28) = 54 -
 I (9, 19, 29) = 94 - finał
 J (10, 20, 30) = 49 -

Poszczególne pary zajęły następujące miejsca w finałach:

Klasa B:

Para Nr	TANIEC										Suma
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J	
21	6	6	6	6	6	3	6	6	6	6	57
24	1	1	1	1	1	6	3	3	3	3	23
25	3	3	4	4	3	1	2	1	2	1	24
26	4	4	5	5	5	2	1	2	1	2	31
27	5	5	3	3	4	5	5	5	5	5	45
29	2	2	2	2	2	4	4	4	4	4	30

Klasa A:

Para Nr	TANIEC										Suma
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J	
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
14	4	2	4	4	4	3	2	4	4	4	35
15	6	6	5	5	6	6	5	5	5	6	55
16	5	5	6	6	5	5	6	6	6	5	55
17	2	4	3	3	3	4	4	2	3	3	31
19	3	3	2	2	2	2	3	3	2	2	24

Klasa S:

Para Nr	TANIEC										Suma
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J	
1	5	6	5	2	5	4	6	6	5	6	50
4	2	2	2	5	2	1	3	1	2	2	22
5	6	5	6	6	6	5	5	4	6	4	53
6	4	4	4	3	3	3	1	3	3	3	31
7	3	3	3	4	4	6	4	5	4	5	41
9	1	1	1	1	1	2	2	2	1	1	13

Dla określenia lokat drużyn sumujemy miejsca uzyskane przez pary w poszczególnych tańcach:

A (1, 11, 21) = 117 – lokata III

D (4, 14, 24) = 80 – lokata II

E (5, 15, 25) = 132 – lokata VI

F (6, 16, 26) = 117 – lokata V

G (7, 17, 27) = 117 – lokata IV

I (9, 19, 29) = 67 – lokata I

Komentarz do przykładu P:

Lokaty: I, II i VI rozstrzygamy wg §9. (sumy miejsc). Dla lokaty III mamy remis drużyn: A, F i G. Obliczenia tego remisu prowadzimy zgodnie z §10., tzn. liczymy ile miejsc trzecich i wyższych uzyskały pary poszczególnych drużyn: A – 12 miejsc, F – 12 miejsc, G – 12 miejsc.

Nie uzyskaliśmy rozstrzygnięcia, zatem liczymy sumy miejsc trzecich i wyższych: A – 15, F – 27, G – 34. Lokatę trzecią uzyskuje drużyna A.

Mamy teraz remis drużyn F i G w walce o lokatę IV. Stosujemy ponownie §10., tym razem dla miejsc czwartych i wyższych : F – 17 miejsc, G – 20 miejsc. Lokatę IV zajmuje drużyna G a lokatę V – drużyna F.

Szczęśliwie nie trzeba było stosować §11. Skating całości dla trzech drużyn, w tym przypadku, obejmowałby 630 not.

Przykład R – do §12.

Klasa	Drużyna					
	A		B		C	
C	1	2	3	4	5	6
D	11	12	13	14	15	16

Turniej odbywa się w kombinacji dziesięciu tańców. Startują trzy drużyny składające się z dwóch par klasy C i dwóch par klasy D (każda). Rozgrywane są zatem finały klas C i D.

Poszczególne pary zajęły następujące miejsca w tańcach:

Klasa C:

Para Nr	TANIEC										Suma
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J	
1	1	1	1	1	1	5	5	5	5	6	31
2	3	4	5	3	6	4	4	3	4	2	38
3	6	5	6	4	5	1	1	1	1	1	31
4	4	3	4	5	4	3	3	4	3	4	37
5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	21
6	5	6	3	6	3	6	6	6	6	5	52

Klasa D:

Para Nr	TANIEC										Suma
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J	
11	1	2	1	2	3	4	4	3	6	6	32
12	5	4	3	3	4	3	3	4	5	5	39
13	4	3	4	4	5	1	2	1	1	2	27
14	3	5	5	5	2	5	6	6	4	4	45
15	2	1	2	1	1	2	1	2	2	1	15
16	6	6	6	6	6	6	5	5	3	3	52

Komentarz do przykładu R:

Obliczamy lokaty drużyn rozpoczynając od §9. i sumy miejsc:

$$A (1, 2, 11, 12) = 140$$

$$B (3, 4, 13, 14) = 140$$

$$C (5, 6, 15, 16) = 140$$

Uzyskaliśmy remis trzech drużyn walczących o I lokatę. Zgodnie z §10. liczymy miejsca pierwsze: drużyna A – 7 miejsc, B – 8 miejsc, C – 5 miejsc. Wygrywa drużyna B (najwięcej miejsc pierwszych).

Mamy teraz do obsadzenia lokatę II przy remisie drużyn A i C. Ponownie stosujemy §10. – dla miejsc drugich i wyższych: drużyna A – 10 miejsc; drużyna C – 19 miejsc. Lokatę II zdobywa drużyna C.

Przykład S – do §12.

Turniej odbywa się w tańcach standardowych. Startuje sześć drużyn – po trzy pary w klasie C. Odbywają się trzy finały w klasie C i w każdym finale tańczy po jednej parze z każdej drużyny. Podział drużyn na grupy finałowe odbywa się sposobem określonym w regulaminie turnieju. W tym przykładzie jest on następujący:

Finał	Drużyna					
	A	B	C	D	E	F
M	1	2	3	4	5	6
N	11	12	13	14	15	16
O	21	22	23	24	25	26

Pary uzyskały następujące miejsca w tańcach:

Finał M:

Styl	Para Nr	Suma	TANIEC					Suma
			WA	T	WW	F	Q	
ST	1	-	1	1	1	1	1	5
	2	-	2	3	5	2	2	14
	3	-	3	2	4	3	3	15
	4	-	4	5	3	6	6	24
	5	-	5	4	2	4	5	20
	6	-	6	6	6	6	5	4

Final N:

Styl	Para Nr	Suma	TANIEC					Suma
			WA	T	WW	F	Q	
ST	11	5-	2	5	2	3	4	21
	12	14	1	1	3	1	1	21
	13	15	3	2	1	2	3	26
	14	24	4	3	5	4	2	42
	15	20	6	6	4	5	5	46
	16	27	5	4	6	6	6	54

Final O:

Styl	Para Nr	SU MA	TANIEC					Su ma	MIEJSCA						Loka ta	
			WA	T	WW	F	Q		1	1-2	1-3	1-4	1-5	1-6		
ST	21	21	1	2	1	2	3	30	7							I
	22	21	2	3	2	1	1	30	6							II
	23	26	4	1	3	4	2	40								III
	24	42	5	4	5	6	4	66				8				IV
	25	46	3	5	4	3	5	66				7				V
	26	54	6	6	6	5	6	83								VI

Lokaty III i VI wynikają z §9. Remisy rozstrzyga §10.

Komentarz:

1. Przykłady: P, R i S wyczerpują w zasadzie możliwości, z jakimi można zetknąć się na turniejach drużynowych. Każda inna sytuacja da się sprowadzić do tych trzech schematów układu drużyn i par.
2. W przykładzie R brzmienie §12. nabiera sztucznego charakteru. Drużyny traktujemy jak pary, więc w tym przykładzie „para” zajmuje w jednym tańcu dwa różne miejsca. Wynika to z umowności określeń przy wyjaśnianiu turnieju drużynowego pojęciami wywodzącymi się z turniejów indywidualnych.

V. ZESTAWIENIE WYNIKÓW TURNIEJU W DZIESIĘCIU TAŃCACH.

Przez turniej w dziesięciu tańcach jest tutaj rozumiany turniej rozgrywany w każdym tańcu oddzielnie, z sumowaniem wyników końcowych. Inaczej niż w turniejach w kombinacji dziesięciu tańców (krócej – w kombinacji) może tu wystąpić sytuacja, w której finał każdego tańca jest obsadzony częściowo lub całkowicie przez inne pary.

Zasady przedstawione w tym rozdziale dotyczą również turniejów w mniejszej liczbie tańców rozgrywanych tym systemem.

§13. Do zestawienia wyników turnieju w dziesięciu tańcach bierzemy miejsca par z tańców, w których były w finale, oraz miejsca z pozostałych tańców wyliczone wg wzoru:

$$\text{miejsca pary} = \frac{m+n+1}{2}$$

gdzie:

m – liczba par startujących w rundzie, w której odpadła dana para;

n – liczba par, które przeszły do następnej rundy.

Lokaty w turnieju wyliczamy z takiego zestawienia zgodnie z §9. do §11.

Komentarz:

Wyliczenie miejsca pary w rundzie przedfinałowej opiera się na analogii z nierozstrzygniętym remisem w finale w skating systemie (patrz przykłady D i H). Traktujemy pary, które doszły do danej rundy, jako pary remisujące bez rozstrzygnięcia (liczba uzyskanych typów nie jest żadnym kryterium). Każdej parze przydzielamy miejsce, które jest średnią arytmetyczną miejsc do obsadzenia przez te pary:

Do następnej rundy przeszło n par, stąd najwyższe z miejsc do obsadzenia to n + 1 a najniższe m, tj. ostatnie do obsadzenia miejsce przez m par startujących w danej rundzie:

$$\text{Średnia} = \frac{(n+1)+(n+2)+\dots+m}{m-n} = \frac{n+1+m}{2}$$

Przykład R – do §13.

Liczymy wyniki turnieju w dziesięciu tańcach. Wszystkie pary tańczą wszystkie tańce - w 1 / 4 finału startuje 18 par.

Do 1 / 2 finału przeszło w poszczególnych tańcach :

WA – 9 par; T – 12 par; WW – 11 par; F – 10 par; Q – 12 par;

S – 12 par; C – 11 par; R – 10 par; Pd – 9 par; J – 11 par.

Do finału przeszło w: T, WW i S – po 7 par, w pozostałych tańcach – po 6 par.

Para Nr	TANIEC										Suma	Loka -ta
	WA	T	WW	F	Q	S	C	R	P	J		
1	14	15,5	15	14,5	15,5	15,5	15	14,5	14	15	148,5	XVIII
2	1	2	1	3	1	4	6	8,5	5	4	35,5	I
3	6	4	9,5	6	9,5	5	9	4	3	5	61	III
4	14	15,5	15	8,5	15,5	10	15	14,5	14	15	137	XVI
5	14	10	15	8,5	15,5	7	5	8,5	14	9	106,5	X
6	14	15,5	9,5	14,5	9,5	15,5	9	14,5	14	9	125	XIV
7	8	5	3	8,5	4	15,5	15	8,5	14	15	96,5	IX
8	5	7	6	5	5	1	3	2	1	1	36	II
9	14	10	5	8,5	9,5	3	9	1	4	3	67	VII
10	14	15,5	15	14,5	15,5	15,5	15	14,5	8	15	142,5	XVII
11	8	6	4	2	9,5	6	2	8,5	6	15	67	VI
12	14	10	7	14,5	6	15,5	9	14,5	14	15	119,5	XII
13	2	3	9,5	1	2	10	15	14,5	14	9	80	VIII
14	14	15,5	15	14,5	15,5	10	4	5	8	6	107,5	XI
15	8	10	15	14,5	15,5	15,5	9	14,5	14	9	125	XIII
16	14	15,5	9,5	14,5	9,5	10	15	14,5	14	9	125,5	XV
17	3	1	2	4	3	10	15	6	8	15	67	V
18	4	10	15	14,5	9,5	2	1	3	2	2	63	IV

Komentarz do przykładu R:

Wylczenie miejsc w rundach przedfinałowych na przykładzie WA i T jest następujące:

$$\text{dla WA : } 1 / 4 F = \frac{10+18}{2} = 14 \qquad 1 / 2 F = \frac{7+9}{2} = 8$$

$$\text{dla T : } 1 / 4 F = \frac{13+18}{2} = 15,5 \qquad 1 / 2 F = \frac{8+12}{2} = 10$$

Analogicznie obliczenia przeprowadzone dla pozostałych tańców przedstawiono w postaci wyników w powyższej tabeli.

Komentarz:

1. Jeśli §10. (liczba i suma miejsc) nie dałaby rozstrzygnięcia któregoś z remisów, to do zastosowania §11. potrzeba, aby przynajmniej jedna z remisujących par, w większości tańców (w tym przypadku sześciu) była w finale, inaczej żadna z par nie będzie miała większości not w skatingu całości (typowania w rundach przedfinałowych nie mają nic wspólnego z notami).
2. Jeśli remis jest nierozstrzygnięty, pary zajmują ex aequo lokatę, w walce o którą remisują. Np. remisujące pary 6 i 15 zajęłyby ex aequo lokatę XIII, lokata XIV nie wystąpiłaby, od lokaty XV byłoby jak w naszym przykładzie.
3. Ze sztucznością rozstrzygnięć remisów dla tak odległych lokat trzeba się pogodzić aby zachować konsekwencję systemu. Najczęściej takie remis nie dają się rozwickać i dalsze lokaty obsadzamy jak w komentarzu 2.
4. Tego rodzaju zestawienia można zastosować do turniejów indywidualnych z punktacją klubową uważając, by nie wystawienie pary w jakiejś klasie, czy grupie wiekowej, nie było premiowane (zero punktów w podsumowaniu jest lepsze niż 1 punkt za zwycięstwo). Sprawy te winien rozstrzygnąć regulamin turnieju.

**VI. OBLICZANIE WYNIKÓW TURNIEJÓW DRUŻYNOWYCH
BEZ UŻYCIA SKATING SYSTEMU.**

- §1. W rundach przedfinałowych obowiązują identyczne zasady jak przy obliczaniu wyników przy zastosowaniu skating systemu.
- §2. W finale każdy sędzia przydziela parom startującym w danym tańcu oceny spośród: 3; 3,5; 4; 4,5; i 5 – wg umiejętności prezentowanych przez pary w danym tańcu.
- §3. W finale każdego tańca sędzia przydziela ocenę 5 parze uznanej przez siebie za najlepszą w danym tańcu, ocenę 3 parze uznanej przez siebie za najslabszą. Pozostałym parom przydziela oceny proporcjonalnie do ich umiejętności względem pary najlepszej i najslabszej.
- §4. Tę samą ocenę sędzia może przydzielić dwom lub więcej parom w jednym tańcu.
- §5. W turnieju zwycięża drużyna, która po zsumowaniu ocen wszystkich par ze wszystkich tańców – od wszystkich sędziów – ma największą ilość punktów.

Komentarz:

1. U każdego sędziego w każdym tańcu powinny wystąpić oceny 3 i 5 . Żadna z pozostałych ocen nie musi wystąpić. Np. u sędziego A przy ocenie tanga jest możliwy układ ocen: 5, 3, 3, 3, 3, 3.
2. Skala ocen jest nieporównywalna pomiędzy tańcami – obowiązuje w każdym tańcu oddzielnie. Najlepsza para w każdym tańcu otrzymuje od sędziego ocenę 5, choć jedne tańce mogą być znacznie gorzej zatańczone od innych.
3. Wyliczenie lokat poszczególnych drużyn jest prostym sumowaniem ocen, np. w turnieju w kombinacji dziesięciu tańcach, przy siedmiu sędziach, w trzech klasach (każda drużyna składa się z trzech par) są to sumy 210–cio składnikowe. Prawdopodobieństwo remisów jest zatem bliskie zeru. Stąd zbędne są tu jakiegokolwiek kryteria rozstrzygające remisy, podobnie jak nie ma mocniejszych kryteriów od §11 w skating systemie.